

A Tisza Alpár-bokrosi ártéri öblözet HUKN20028 kjtt. célkitűzései és prioritásai

Prioritások (SDF 4.2 Quality and Importance)

Kiemelt fontosságú cél a következő élőhelyek kedvező természetvédelmi helyzetének fenntartása: 3150 (természetes eutróf tavak).

Kiemelt fontosságú cél a következő fajok/élőhelyek kedvező természetvédelmi helyzetének helyreállítása: 6440 (mocsárrétek), 91E0 (láperdők és puhafás ligeterdők), 91F0 (keményfás ligeterdők), *Myotis dasycneme* (tavi denevér).

Természetvédelmi célkitűzések (SDF 6.2 Management)

Általános célkitűzés:

A Natura 2000 terület természetvédelmi célkitűzése az azon található, a kijelölés alapjául szolgáló közösségi jelentőségű fajok és élőhelytípusok kedvező természetvédelmi helyzetének megőrzése, fenntartása, helyreállítása, valamint a Natura 2000 területek lehatárolásának alapjául szolgáló természeti állapot, illetve a fenntartó gazdálkodás feltételeinek biztosítása.

Részletes célkitűzések:

A jelölő élőhelyek kiterjedése ne csökkenjen, kivéve ha ez a változás másik, az eltűnő élőhelyrészhez hasonló természetességű jelölő élőhely kiterjedésének növekedése miatt következik be.

A jelölő élőhelyek természetessége ne csökkenjen, kivéve ha ez közvetlenül elháríthatatlan külső ok (például időjárási szélsőség, fogyasztószervezet gradációja), vagy erdei élőhely esetén a faállomány engedélyezett véghasználata, illetve a felújítás érdekében szükségyszerűen végzett talajmunka miatt következik be. Erdei élőhelyek megóvandó természetes tulajdonságai közé tartozik egyebek között a heterogén tér- és korszerkezet, a legyengült egészségű fák jelenléte, az álló és fekvő holtfák jelenléte, a fajgazdag cserje- és gyepszint.

A tájidegen fafajok elegyaránya ne növekedjen a jelölő erdei élőhelyek egyik állományában sem.

A 91E0 (láperdők és puhafás ligeterdők) jelölő élőhely állományainak összességén a tájidegen fafajok elegyaránya felmérési időszakonként (hat évenként) legalább 8%-al csökkenjen.

A 91F0 (keményfás ligeterdők) jelölő élőhely állományainak összességén a tájidegen fafajok elegyaránya felmérési időszakonként (hat évenként) legalább 20%-al csökkenjen.

A jelölő élőhelyek inváziós veszélyeztetésének mértéke ne növekedjen. Ennek érdekében a jelölő élőhelyekkel közvetlenül vagy az árvízi elöntések révén közvetetten

érintkező, az adott helyen tényleges inváziós fenyegetést jelentő tájidegen fásszárú állományok telepítése kerülendő.

A 91E0 (láperdők és puhafás ligeterdők) és 91F0 (keményfás ligeterdők) jelölő élőhelyek állományainak tíz éves felbontású korosztályszerkezetében ne csökkenjen a térségben szokásos erdőgazdálkodási gyakorlat szerint már véghasználatra előírható korosztályok, továbbá az őket eggyel megelőző korosztály összesített területi kiterjedése. Ne kerüljön tehát véghasználatra több idős erdőállomány, mint amennyi korosodásával belép a hasonló ökológiai funkciót ellátni képes korosztályokba. A célkitűzés megvalósulása tíz éves erdőtervezési ciklusonként vizsgálandó. Erdőtervezési ciklusonként véghasználat révén a 91E0 (láperdők) egyetlen korosztályának területi részaránya se csökkenjen 50%-os aránynál jobban, illetve a 91F0 (keményfás ligeterdők) egyetlen korosztályának területi részaránya se csökkenjen 30%-ot meghaladó mértékben.

Azokon a jelölő erdei élőhelyeken, amelyek az erdőállomány képes felújulni a maga természetes ökológiai folyamataira jellemző módon (természetes sebességgel, állománysűrűséggel, állományszerkezettel), ott biztosítani szükséges a természetszerű felújítások lehetőségét. Legyenek elhárítva az olyan, természetszerű felújításokat akadályozó hatások, amelyek gyengítésének és megszüntetésének technológiája ismert, és reálisan kivitelezhető.

A 91E0 (láperdők és puhafás ligeterdők) jelölő élőhely természetessége felmérési időszakonként (hat évenként), legalább összesített területének 8%-án növekedjen, elsősorban az elegyedő tájidegen növényfajok irtása és a természetes vízháztartási viszonyok helyreállítása révén.

A 91F0 (keményfás ligeterdők) jelölő élőhely természetessége felmérési időszakonként (hat évenként), legalább összesített területének 15%-án növekedjen, elsősorban az elegyedő tájidegen növényfajok mechanikus vagy legeltetési irtása és a természetes vízháztartási viszonyok helyreállítása révén. A kedvező természetvédelmi helyzet helyreállításához célszerű az élőhely legalább egy részét legelőerdőként kezelni.

A 6440 (mocsárrétek) jelölő élőhely ökológiai állapota, természetessége felmérési időszakonként (hat évenként), legalább összesített területének 8%-án javuljon, elsősorban a természetes vízháztartási viszonyok helyreállítása, a tájidegen inváziós növényfajok irtása, a szántóterületekről eredő zavaró hatások mérséklése és a gyepkezelési gyakorlat javítása – így a legeltetett állatok mennyiségének, fajának és fajtájának optimalizálása, a szükségtelen tisztítókaszálások visszaszorítása, a mozaikos, hagyásterületes kaszálási gyakorlat és az élővilágot kímélő kaszálógéptípusok terjesztése, a kaszálási módok diverzifikálása – révén. A meglévő mocsárrétek ökológiai állapotának, természetességének javítása kiváltható ugyanezen típusú élőhelyek újonnan történő kialakításával, rekonstrukciójával is (a természetességnövelési célkitűzés teljes egészében a meglévő mocsárrétek kiterjedésének 8%-át kitevő rekonstrukcióval helyettesíthető).

A 3150 (természetes eutróf tavak) jelölő élőhely természetvédelmi helyzetének fenntartása érdekében törekedni kell a túl intenzív eutrofizáció, a gyors feltöltődés megelőzésére, és gondoskodni szükséges a természetes vízháztartási viszonyok, a nyílt vízfelszín megőrzéséről.

A jelölő fajok állomány nagysága és állományainak területi kiterjedése ne csökkenjen.

A *Myotis dasycneme* (tavi denevér) természetvédelmi helyzetét javítani szükséges, elsősorban az alkalmas pihenőhelyek (idős erdők, facsoportok és mesterséges denevérszállások) számának, illetve kiterjedésének növelésével.